

**Τηλεγραφήματα καινούρια,
ποῦ ἔρχονται μὲ τόση φούρια.**

ΠΑΤΡΑΙ.—Ἐκάησαν προχθὲς ἅμα τῇ διαδόσει
πῶς ἔπεσε Κυβέρνησις διὰ πλειοψηφίας,
ἐκ τῆς φορικτῆς πυρκαϊᾶς ἡ πόλις θὰ γλυτώσῃ,
πλὴν ἴσως ἀποθάνωσι τινὲς ἐξ ἀτροφίας.

ΤΡΙΠΟΛΙΣ.—Ὡς ἀφίκετο ἐνταῦθα ἀγγελία
πῶς ἔπεσε Κυβέρνησις, λαὸς ἀνεστατώθη,
ἀνέλαβε καθήκοντα εὐθὺς Εἰσαγγελία...
Μέγας σεισμός! ἐκ θαύματος ἡ πόλις διεσώθη.

ΑΙΓΙΟΝ.—Ἀτυχῆς πατὴρ ἐπέπρωτο μὴ ζήσῃ
τὴν πτώσιν Κυβερνήσεως κί' αὐτὸς πανηγυρίσῃ.
Ζητωκραυγαί, ἀλλαλαγμοὶ καὶ μάσκουλα συγχρόνως,
χαρὰ πολλή... ἐκ συγκοπῆς ἀπέθανεν εἰς Ὀνος.

ΚΑΛΑΜΑΙ (κρυπτογραφικόν). Ad deputatum Tzanes
cadendo ministerium vivendo Delijanes!

ΝΑΥΠΑΛΙΟΝ.—Ἐκορηξίς φορικτὴ τῆς Πυριταποθήκης,
ἅμα τὴν πτώσιν ἔφερεν εἰς ἄγγελος δρομαῖος...
κάτοικοι κατελήφθησαν ὑπὸ μεγάλης φορικτῆς,
οἱ πέντε Φαρμακόπουλοι παραφρονοῦν βεβαίως.

ΚΕΡΚΥΡΑ.—Μόλις ἔμαθον πτώσιν τοῦ Ὑπουργείου,
ὅλ' οἱ τρελλοὶ ἀπέδρασαν ἐκ τοῦ Φρενοκομείου.

**Ἐν ψυχосαββάτῳ
ὅλοι ἀνω-κάτω.**

Ἐορτὴ ψυχосαββάτου, τριγυρνοῦν οἱ πεθαμμένοι
κί' ὅλο δέχοντ' ἐπισκέψεις ἀπὸ μᾶς τοὺς ζωντανούς,
πεινασμένη ἡ ψυχὴ των ἀπὸ κόλλυβα χορταίνει
καὶ πρὸς χάριν μας ἀφίνει μιά στιγμὴ τοὺς Οὐρανούς.
Τί παπάδες, τί λαμπάδες, τί πανήγυρις μεγάλη!
οἱ νεκροὶ μετὰ τῶν ζώντων ξαναβλέπονται καὶ πάλι.

Ἐδῶ βλέπεις τὸ δεσπότη ὅς ἔναν τάφο νὰ διαβάξῃ,
ἐκεῖ πέρα τοὺς παπάδες νὰ φωνάζουν καὶ γελοῦν,
παρακάτω μία χήρα νὰ θρηνῇ καὶ νὰ στεναίξῃ
καὶ πλησίον δύο ζεύγη ἐραστῶν κρυφομιλοῦν.
Τί παπάδες, τί λαμπάδες, τί πανήγυρις μεγάλη!
οἱ νεκροὶ μετὰ τῶν ζώντων ξαναβλέπονται καὶ πάλι.

Κί' ἐνῷ ταῦτα ἐκτελοῦνται πρὸς τιμὴν τῶν πενθηφόρων,
τῆς Βουλῆς ὁ Δεληγιάννης τὴν διάλυσιν ζητῇ,
διαδηλώσεις προβαίνει ἐμπροστὰ τῶν Ἀνακτόρων
κί' ὁ καθένας τὸ καπέλο εἰς τὸν ἄνεμο πετᾷ.
Τί νταούλια, τί λαμπάδες, τί πανήγυρις μεγάλη!
τρέχουν ὅλοι μέσ' ὅς τοὺς δρόμους μὲ ξεσκούφωτο κεφάλι.

Κάτω πλέον ὅλ' οἱ φόροι! ὁ λαὸς μαζὶ φωνάζει,
τὸ πετρέλαιο, τὰ σπέρτα, τὰ καπνὰ καὶ τὸ χαρτί,
ὅσους λόγους κί' ἂν θελήσῃ ὁ καθένας ἀραδιάζει
καὶ τὸ πλῆθος γιὰ ν' ἀκούσῃ τὰς ζητωκραυγὰς κρατεῖ.
Τί νταούλια, τί λαμπάδες, τί πανήγυρις μεγάλη!
τρέχουν ὅλοι μέσ' ὅς τοὺς δρόμους μὲ ξεσκούφωτο κεφάλι.

Ἐορτὴ ψυχосαββάτου, τριγυρνοῦν οἱ πεθαμμένοι,
μὲ ἀμάξια καὶ παντιέροις τριγυρνοῦν κί' οἱ ζωντανοί,
διαδηλώσεις μεγάλη εἰς τοὺς δρόμους μας προβαίνει
κί' εἶναι πλέον κατὰ πάντα ἡ πανήγυρις κοινή.
Κί' οἱ νεκροὶ ἀπὸ τοὺς τάφους μὲ τὰ σάββανα πετοῦνε
καὶ εἰς τὰς διαδηλώσεις καὶ αὐτοὶ ἀκολουθοῦνε.

Πλήνήμεῖς μὴ λησμονῶμεν ὅς τὰς πολλὰς καὶ τόσας σκέψεις
ὅτι σήμερον καὶ ἄλλη ἀνατέλλει ἑορτὴ,
τῶν Ἀγίων Θεοδώρων, κί' ὅτι δέχετ' ἐπισκέψεις
καὶ ὁ Θῆτα Δεληγιάννης, ποῦ διάλυσιν ζητεῖ...
Τί νταούλια, τί λαμπάδες, τί πανήγυρις μεγάλη!
τρέχουν ὅλοι μέσ' ὅς τοὺς δρόμους μὲ ξεσκούφωτο κεφάλι.

**Τελευταία ὄρα .
μὲ μεγάλη φόρα.**

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐμβαίνομεν ὅτ' ἀπιστήριά μας,
ὁ κύριος Θεόδωρος πηγαίνει ὁτὸ Παλάτι,
κί' ἐνῷ ἐκ τῆς χαρᾶς κροτεῖ τὸ πλῆθος τὰς παλάμας,
φαιδρὸς ἀπὸ τ' Ἀνάκτορα προβάλλει σὲ κομμάτι.
Τὴν πῆρες τὴν διάλυσιν, τὸν ἐρωτεῦν τὰ πλήθη...
Ὑπομονὴν νὰ ἔχετε! ἐκεῖνος ἀπεκρίθη.

Μετὰ μικρὸν ὅτ' Ἀνάκτορα καὶ πάλιν ἀναβαίνει,
κί' ἐκεῖ ἀπ' ἔξω καρτεροῦν ὥς δύο χιλιάδες,
κί' ἐνῷ ἀπ' τὴν ἐξώπορτα κρυφὰ ἐκεῖνος βγαίνει,
προσμένουν φίλοι του πολλοὶ καὶ παίζουν τῆς ἀμάδης.
Κί' ἐπαίζανε κί' ἐπαίζανε, καὶ μόλις τὸ ἑσπέρας
ἐννόησαν ὅτ' ὀφείλημα πῶς δὲν ἐδόθη πέρας.

Ὅμως εὐθὺς κυκλοφοροῦν ποικίλαι διαδόσεις,
τὴν πῆρε λέγουν μερικοί, καὶ ἄλλοι δὲν τὴν πῆρε,
καὶ ὅλοι ἀποκλίνουν πρὸς τὰς διαδηλώσεις
κί' ἀπάνω κάτω τριγυρνοῦν σπουδαῖοι θεσιθῆραι.
Τὸ καθ' ἡμᾶς, δὲν ἔξερουμε ὥς τώρα τί συμβαίνει,
ἐν τούτοις ὁ Θεόδωρος ἀνεβοκατεβαίνει.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ὁτὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κί' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἓνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφφενὲ τῶν Ἐδ Φρονοούντων — νύκτα ἡμέρα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τόσοι
μ' οὐρητήρια, σαντοῦρια — καὶ μζάμάνδρα μὲ γαιδούρια